

U N I V E R S U L P O E Z I E I

11

POETI MAGHIARI
CONTEMPORANI

— o antologie —

Tolnai Ottó • Petri György • Rácz Péter • Bogdán László
George Szirtes • Zalán Tibor • Visky András • L. Simon László
Demény Péter • Pál Dániel Levente • Zentai Adél

„Dincolo de diferențele de tonalitate și stil, de apartenență la școli sau generații diferite, autorii incluși în acest volum manifestă un impresionant respect reciproc, fapt vizibil în frecvențele lor incursiuni intertextuale, în evocarea confrăților dispăruți și în cultivarea dialogului poetic amical. Mai mult, pe-acești autori atât de diferiți îi unește și retrăirea obsedantă a unor momente de criză ale istoriei naționale (1848, 1914, 1956), rememorarea traumelor ce au lăsat urme adânci, indelebile. (...) Iar recursul la conservarea tradiției, a elementelor naționale locale, distincte (...) se opune tendinței de europenizare și globalizare într-o țară care, să nu uităm, a intrat înaintea României în Uniunea Europeană, dar refuză să-și uite trecutul și să-și șteargă identitatea.”

George Volceanov

ISBN 978-973-47-1187-1

Cuprins

Prefață, 5

TOLNAI OTTÓ

stihuind despre mare, 13
știu ce vreau, 14
ilustrată mediteraneană, 15
aur incandescent, 16
în ziua de azi totul e altfel, 18
întrebare, 20
cum tăticul meu, 22
culegând cucuruz pentru iarnă, 24
nici astăzi nu pricep totul, 26
dacă își ia zborul, 27
cursa de șobolani a păcănit, 28

PETRI GYÖRGY

Hotărâre, 31
Ca să ajung la lumina soarelui, 32
Duminici vizigote, 35
Există Maya. Și mai ce?, 36
Sári, nu-mi rânji în față, 38
Horațiană, 41
Crăciunul 1956, 42
Despre Nagy Imre, 44
[„A fi democrat totuna-i cu a fi neînfricat”], 45
[Ce lehamite mi-e de toate!], 46
Vorbește ceapa, 47
Schiță beckettiană, 48
La moartea lui Rolf Bossert, 49

RÁCZ PÉTER

Bănuială, 53
De patru ori de ce, 54
Înființarea unei tabere de creație artistică la cumpăna secolelor
(Preparative și un accident), 55
După mine, de regulă, 57
Privesc o stea căzătoare, 58

Încetarea genezei, 59
Dictatură, 61
Numai pe spate nu, 62
Din dosarul *Nu-mi place numele meu*, 63
Din dosarul *O să dau drumu' la câine*, 64
Din dosarul *Existența hibernă*, 65
Din dosarul *Omul la zero grade*, 67
2007, 68

BOGDÁN LÁSZLÓ

Borges în Creta, 71
„Trebuie măcar să-ncercăm”, 72
Două variațiuni pe marginea filmului *Procesul* de Orson Welles, 74
Stejarul de-o mie de ani, 76
Avalanșa 2, 77
Prizoniera, 79
Din ciclul *Ottó și dantelăreasa*, 81

GEORGE SZIRTES

Vis cu zbor, 91
Preludii 1, 92
Preludii 2, 93
Chirpici, 94
Un soldat, 95
Kertész: Latrina, 96
Umărul, 97
Colb piele mănușă vas de lut, 98
America, 99
Fotograf de nuntă cu nuntă, Budapesta, 100
Scaune, 101
Să zicem, 102

ZALÁN TIBOR

Cântec pentru Căluțul de lemn uitat la soare, 105

VISKY ANDRÁS

[Imnul de slavă al Annei. Variațiune], 129
Traversând marea, 130
Beatitudines, 131
Pădure neagră, mare neagră, 132

„Nemărginitul cuvânt dintâi”, 134
„A rostit numele”, 135
Songs of Passage, 136
1964, anul șapte, 140
Ieșirea. Variațiune, 142

L. SIMON LÁSZLÓ

nu poate fi localizată, 145
numărul mișcărilor noastre, 148
Origami, 150
Fără titlu, 152
Știuca prinsă de vulpe, 153
Zori primăvăratice, 155
Cuvântul potrivit, 158

DEMÉNY PÉTER

Ultima dorință, 161
Curcubeul, 162
Leoaica, 163
Rămas-bun, 164
Perpetuum mobile, 165
Delfinii care grohăie, 167
Când aş crede în tine?, 169

PÁL DÁNIEL LEVENTE

Cântec de leagăn, 171
mă ține între degete, nu mă strânge, 172
dacă m-aș îndrăgosti de cineva, 173
Cuțitul meu cu mânerul lung, 174
Nu mulți bătrâni am îngrijit nu timp îndelungat, 175
Bebeluș bolnav, 176
daniel și daniel, 177

ZENTAI ADÉL

Inutil, 179
Albastru temporal, 180
Albastru milostiv, 181
Plutim, 182
Argint-viu, 183
Pagus, 184

TOLNAI OTTÓ

stihuind despre mare

pe malul mării câteodată dai
peste pictori albiți de ani cu mâini tremurătoare
stau ghemuiți pe stânci
poate deja demult orbiți
stau și pictează marea
asta au făcut ei toată viața
cel mult doar iarna se mai retrăgeau în munți
să zugrăvească pe zidurile unor bisericuțe dosnice
aripi de îngeri ciuntite
să aibă bani de pâine și de vin
da asta au făcut ei toată viața
au întins pe pânze tot mai mici și tot mai aspre
după cum bătea burinul tramontana sau bonanza
vopsele-albastre
astfel aş vrea să-mi închei și eu cariera de poet
stihuind despre mare
despre stâncile cufurite în alb de pescăruși
stihuind într-un sat dalmațian
unde nimeni nu-mi înțelege graiul
ci eu înțeleg graiul lor
și adevărul este că și ei bănuiesc ceva
despre ai noștri regi
care au fost și regii lor
unuia dintre ei îi păstrează brațul nu departe de-aici
pentru că-i mai bine să păstrezi relicvele aici la aer sărat
decât în miazănoaptele jilav